

ՃԱՄԲԱՆ ԼՈՅՍԻ ԵՒ ՍՏՈՒԵՐԻ

Ծառերով, լոյսերով, ըստուերով սա համբէն
Կ'անցնի գոյգն հեռանոյշ երազի մը նըման ...
Կ'անցնի գոյգը անդարձ, մինչ անոնց ետեւէն
Կը հոսի իմ հոգիս մութին մէջ հողմաճայն:

Մըտածումս այս գիշեր է վըտա՛կ մը վընիտ,
Ուր կ'իյնան բերք առ բերք ծաղիկները կեանքին,
Ծաղիկներ բիրեղէ՛ իբր արցունք ու ժըպիտ,
Ու մութին մէջ պըզտիկ լոյսի պէս կը բացուին:

Կը տեսնեմ ես կըրկին հեռաւոր այն տըղան,
Որ հոգւոյն մէջ տեսիլք՝ ունի հո՛ւր աչքերուն,
Քայլերուն իր ընկեր՝ քայլն անոյշ աղջրկան,
Շրթներուն՝ տրտմագեղ ու բեղո՛ւն լըռութիւն:

Կը նայիմ ես անոր, ինչպէս ծովն՝ երկինքին,
Ու կարօտը կապոյտ՝ կ'ըլլայ երգ մը տըրտում.
Կը նայիմ ես անոր, ինչպէս մա՛հը՝ կեանքին,
Ու կ'ըլլայ վիշտն իմ մէջ հըրկիզում մ'անդադրում:

Ըլլայի՛ր, ըլլայի՛ր ես կըրկին այն տըղան ...
Ըլլայի՛ր դուն աղջիկն ըսպիտա՛կ հոգիով ...
Քայլերուս քու քայլերդ ըլլային՝ քարեկամ,
Անցնէինք երգեցիկ այս համբէն քովէ քով:

Մոռնայինք մեռցընող առօրեան ռիսերիմ,
Տենչերուդ՝ իմ տենչե՛րս ըլլային միշտ սահման,
Անցնէինք ժպտելով այս կեանքէն՝ երազին,
Անցնէինք միասին՝ երազէն ալ մահուան:

ՎԱՀԷ - ՎԱՀԵԱՆ